Nr. 48. **1932.**

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 26. listopada 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

ODPIS.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Skarbowy
Liczba O. II.- 104330/5/32

Do
Pana Inż. Stanisława Tynca, prow. referendarza miernictwa
w Król. Hucie

Na mocy § 9 ustawy o podatku budynkowym z dnia 21. maja 1861 r. mianuję Pana Przewodniczącym komisji szacunkowej dla podatku budynkowego na okręg Urzędu Katastralnego Król. Huta. Zastępcą Przewodniczącego mianuję Jana Simona, kierownika Urzędu Katastralnego w Katowicach.

Równocześnie wzywam Pana o podanie nominacji zastępcy jak i własnej do publicznej wiadomości w Orędowniku powiatowym.

Katowice, dnia 7. listopada 1932 r.
Za Wojewodę:
(—) Dziubiński
Kierownik Oddziału II.
Naczelnik Wydziału.

Wiarygodność powyższego odpisu stwierdza się:
Kierownik Urzedu Katastralnego
Inż. St. Tync.

WYDZIAŁ POWIATOWY
KATOWICE
L.: O. 1320/32

Mehlowi, oglądaczowi mięsa w Roździeniu-Szopienicach przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Prezes
Dr. Seidler.

Starostwo w Katowicach

Dyrekcja Policji w Katowicah pismem z dnia 7. listopada 1932 r, l. dz. P. 5041/3 zawiadamia, że w zagrodzie Agnieszki Opitek w Chełmie zaraza i pomóru świń wygasła.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 4. listopada 1932 r. l. dz. P. 6916 zawiadamia, że w zagrodzie Jana Mnicha przy ulicy Kopernika 7 w Rudzie stwierdzono zarazę i pomór świń.

Katowice, dnia 22. listopada 1932 r.
Starosta
(Dr. Seidler).

Wydzierżawienie Polowania.

Wydzierżawienie tutejszego obwodu polowania w wielkości około 290 ha nastąpi najwięcej dającemu, w środę, dnia 7. grudnia 1932 r. o godz. 3-ej po południu w biurze tut. urzędu gminnego.

Warunki dzierżawy polowania są od dnia 23. listopada 1932 r. do dnia 7. grudnia 1932 r. włącznie w biurze tut. urzędu gminnego podczas godzin urzędowych do publicznego wglądu wyłożone.

Bytków, dnia 19. listopada 1932 r.
Przewodniczący Spółki Łowieckiej.
Naczelnik gminy
(—) Wadowski.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 listopada 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie opłat w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Na podstawie art. 100 i 123 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym

(Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuły, wymienione w niniejszem rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

§ 2. Do opłat, przewidzianych w art 92, 93. 97 i 98 będzie pobierany dodatek w wysokości 10 proc.

§ 3. Opłatę od skargi gdy wartość przedmiotu sporu może być określona pieniężnie (art. 92 ust. 1) oraz opłatę w kwocie 40 zł, przewidzianą w art. 93 ust. 1, uiszcza skarżący zasadniczo przez naklejenie znaczków stemplowych na skardze.

Jeżeli opłata przy wartości przedmiotu sporu, przewyższającej 10 000 zł. (art. 92 ust. 1 pkt. 3), wynosi (przed doliczeniem dodatku 10 proc. więcej niż 300 zł, to może być uiszczona gotówką, w kasie któregokolwiek urzędu skarbowego lub urzędu opłat stemplowych albo na konto takiej kasy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności; w tym przypadku należy do skargi dołączyć (art. 59 ust. 1 pkt. 3) pokwitowanie kasy urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych) lub „potwierdzenie dla wpłacającego", wydane w obrocie Pocztowej Kasy Oszczędności — stwierdzające wyraźnie, że uiszczenie nastąpiło tytułem opłaty od skargi, wniesionej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

§ 4. Celem uiszczenia opłaty od podania (art. 97) winien petent na pierwszej stronicy, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

§ 5. Opłatą dodatkową, przewidzianą w art. 93 ust. 2, jak również opłatę od zaświadczenia (art. 98 ust. 1 i 2), uiszcza się przez dostarczenie znaczków stemplowych kancelarji Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Kancelarja nakleja znaczki stemplowe na skardze bądź na zaświadczeniu.

Jeżeli opłata dodatkowa, wymierzona w myśl art. 93 ust. 2 pkt 1 lub 2, wynosi (przed doliczeniem dodatku 10 proc.) więcej niż 300 zł, to można ją uiścić gotówką w kasie któregokolwiek urzędu skarbowego lub urzędu opłat stemplowych albo na konto takiej kasy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności; w tym przypadku należy złożyć kancelarji Najwyższego Trybunału Administracyjnego pokwitowanie, określone w § 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Celem uiszczenia opłaty znaczkami stemplowemi (§§ 3 — 5 niniejszego rozporządzenia) należy użyć znaczków, których wartość nominalna równa się kwocie, należnej w myśl art 92, 93, 97 lub 98, bez dodatku 10 proc.

§ 7. Kancelarja Najwyższego Trybunału Administracyjnego kasuje znaczki stemplowe — jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono lub usunięto z nich oznaki skasowania poprzedniego. Skasowanie następuje przez wyciśnięnie pieczęci urzędowej w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku stemplowym, część zaś poza nim na papierze; nadto należy na każdym znaczku wypisać datę skasowania.

§ 8. Najwyższy Trybunał Administracyjny zaświadczy na żądanie skarżącego, że skarga została wniesiona oraz w jakiej kwocie i w jaki sposób (§§ 3 i 5 niniejszego rozporządzenia) wniesiono opłatę. Zaświadczenie to podlega opłacie w kwocie 3 zł (art. 98 ust. 1).

§ 9. Opłaty wymierzone przy wydaniu wyroków, a nie uiszczone w ciągu dni czternastu od dnia doręczenia decyzji (art. 94), ściągane są — dopóki obowiązuje ustawa z pnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) — w trybie, wskazanym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

§ 10. O zarządzeniu zwrotu opłaty (art. 95 i 96) Najwyższy Trybunał Administracyjny zawiadamia izbę skarbową, w której okręgu ma zamieszkanie lub siedzibę osoba, której należy się zwrot; jeżeli jednak opłatę uiszczono gotówką w kasie urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych) lub na konto takiej kasy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności (§§ 3 i 5 niniejszego rozporządzenia), to zawiadomienie ma być wystosowane do tej izby skarbowej, w której okręgu znajduje się kasa urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych), do której wpłynęła opłata.

Zawiadomienie ma wymienić: datę i liczbę zarządzenia o zwrocie, nazwisko i imię (firmę, nazwę) oraz dokładny adres osoby, której należy się zwrot, tudzież kwotę, która ma być zwrócona oraz podać czy opłatę uiszczono znaczkami stemplowemi czy gotówką, w kasie urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych), czy na konto takiej kasy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności; w razie uiszczenia gotówką w kasie urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych) zawiadomienie ma nadto wymienić: kasę, w której uiszczono, datę uiszczenia i pozycję zarachowania.

Izba skarbowa zarządza — bez dalszego wniosku strony — zwrot nadpłaty w gotówce lub zaliczenie je, na poczet należności Skarbu Państwa.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: A. Prystor
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 15 listopada 1932 nr. 100)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 października 1932 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 3, poz. 16) zarządzam co następuje:

§ 1. Zdanie pierwsze § 3 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702) otrzymuje brzmienie następujące: „Podanie o zezwolenie na zmianę nazwiska podlega w myśl art. 140 i 145

ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) opłacie w wysokości 5 zł oraz po 50 gr. od każdego załącznika".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Bronisław Pieracki

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. z dnia 15 listopada 1932 nr. 100).

Orzecznictwo Najw. Trybunału Administracyjnego

Ewidencja centralna zgłoszeń zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania.

Ciąg dalszy z nr. 47

Te wypadki powinny być nader oględnie przez gminy traktowane, a towarzyszące im okoliczności — ustalane protokólarnie, np. protokólarne zeznanie osób interesowanych takież zeznanie właściciela domu i innych osób, obowiązanych do udzielenia gminie potrzebnych do zameldowania informacyj. Po krytycznem zbadaniu otrzymanego zgłoszenia i ustaleniu, że przybysz rzeczywiście zamieszkał w danej gminie, zgłoszenie powinno być wpisane do księgi kontroli ruchu ludności i pozostawać w ewidencji gminy w ciągu 5 miesięcy. Po upływie tego okresu czasu gmina prześle wniosek do władzy admin. og. w sprawie zapisania przybysza do rejestru mieszkańców. W razie otrzymania negatywnej w tym względzie decyzji władzy admin. og„ dokonany uprzednio zapis w księdze kontroli ruchu ludności powinien być wykreślony, jako omyłkowy. Niezależnie od powyższych czynności gmina po 6 miesiącach od dnia przybycia na zamieszkanie wykaże ten fakt w tabelce statystycznej i, dołączając doń odpis zgłoszenia, prześle powiatowej władzy admin. ogólnej celem skierowania do centralnej ewidencji w Minstwie Spr. Wewn.

c) Zgłoszenia osób, wyjeżdżających z Polski w celu osiedlenia się poza granicami R. P. lub na obszarze w. m. Gdańska powinny być przesyłane w odpisach do powiatowej władzy admin. ogól. w terminie dni 30, ta zaś skieruje je do Min. Spr. Wewn. Przesyłane zgłoszenia do centralnej ewidencji Min. Spr. Wewn. winny być oznaczone numerem księgi kontr. ruchu ludności opuszczającej gminę.

d) Zgłoszenia osób, które wyprowadziły się z gminy i których następne miejsce zamieszkania nie zostało ustalone w ciągu 5 miesięcy. Osoby tej kategorji są skreślane z rejestru mieszkańców na podstawie decyzji gminy po upływie 5 miesięcy, odpisy zaś ich zgłoszeń przesyłane do centralnej ewidencji Min. Spr. Wewn. — po upływie 6 miesięcy od dnia opuszczenia gminy.

7. Wypadki braku informacji co do poprzedniego miejsca zamieszkania są wypadkami wyjątkowemi. W praktyce atoli wypadki te mogą przybrać charakter masowy z powodu niewłaściwego lub niedość oględnego postępowania gmin. Z tego powodu należy już obecnie zwrócić szczególną uwagę na te okoliczności, które stają się zwykle źródłem błędów, a mianowicie:

a) Osoby przybywające na zamieszkanie podają często przy zameldowaniu się niedość czytelnie, albo nawet błędnie swe nazwisko. W konsekwencji takiego niedokładnego zgłoszenia gmina nowego miejsca zamieszkania podaje błędnie nazwisko przybysza w zawiadomieniu gmina zaś poprzedniego miejsca zamieszkania, nie znajdując skutkiem tego u siebie danej osoby, przesyła odpowiedź negatywną. Powyższe nieporozumienie wywołaćby musiało zaliczenie przybysza do osób o nieustalonem miejscu poprzedniego zamieszkania. Aby zapobiec temu należy obowiązkowo podawać we wzorze „C" dokładny adres przybysza w miejscu poprzedniego zamieszkania, wskazany w rubryce 5 zgłoszenia wzoru Nr. 1 (miejscowość, powiat, gmina ulica i Nr. domu). Należy ponadto zalecić gminom aby przy przyjmowaniu zgłoszenia wzoru Nr. 1 (przy zameldunku) żądały bezwarunkowo dowodu wymeldunku z gminy poprzedniego miejsca zamieszkania w myśl § 27 ust. 1 instr. Min. Spr. Wewn.

b) Po otrzymaniu zawiadomienia wzoru „C" gmina poprzedniego zamieszkania nie znajduje u siebie w rejestrze mieszkańców danej osoby, ponieważ osoba ta, aczkolwiek faktycznie zamieszkiwała w gminie, to jednak nie była wciągnięta do rejestru mieszkańców (zamieszkiwała, nie meldując się, nie złożyła w swoim czasie ankiety). W tym wypadku gmina poprzedniego miejsca zamieszkania obowiązana jest ustalić, czy osoba wskazana w zawiadomieniu wzoru „C" rzeczywiście zamieszkiwała pod wskazanym w zawiadomieniu wzoru „C" adresem, czy też przebywała tam tylko czasowo. Jeżeli z okoliczności sprawy okaże się, że fakt zamieszkania danej osoby nie wynika dostatecznie wyraźnie ze stanu faktycznego, a więc, że osoba, o którą chodzi, nie posiadała w gminie żadnego stałego zatrudnienia, ani żadnych określonych źródeł dochodu, że nie zajmowała mieszkania, że rodzina tej osoby zamieszkiwała w tym okresie gdzie indziej i t. p., należy przesłać odpowiedź negatywną wzoru „D", zaznaczając tam wyraźnie, że dana osoba nie zamieszkiwała, lecz przebywała tylko czasowo.

Po otrzymaniu odpowiedzi negatywnej gmina nowego miejsca zamieszkania powinna bezwarunkowo ustalić, gdzie dana osoba złożyła ankietę.

Gdyby okazało się, że dana osoba nigdzie nie złożyła ankiety, gmina prowadząca dochodzenie, powinna pamiętać, że fakt taki nasuwa poważne przypuszczenie, że dana osoba wogóle w Polsce nie zamieszkiwała w okresie zbierania ankiety, a przybywszy później. ukrywa tę okoliczność przed władzami.

We wszystkich wypadkach niedopełnienia obowiązku meldunkowego lub niezłożenia ankiety należy bezwarunkowo i niezależnie od zapisania i skreślenia z rejestru wystąpić z wnioskiem o ukaranie winnego.

Doręczanie przez urzędy gminne nakazów płatniczych na podatki dochodowy i przemysłowy. Magistrat jednego z miast odmówił władzom skarbowym doręczania płatnikom pism urzędowych oraz nakazów płatniczych na państwowe podatki dochodowy i przemysłowy, motywując tę odmowę brakiem przepisów, któreby nakładały na samorządy obowiązek spełniania tych czynności.

Wojewoda, sprawujący nad wymienionym magistratem nadzór, komunikując o powyższem Min. Spr. Wewn., prosił o rozstrzygnięcie poruszonej kwestji, gdyż jakoby ani ustawa o państwowym podatku dochodowym, jak również ustawa o państwowym podatku przemysłowym obowiązku doręczania nakazów płatniczych przez samorządy nie przewidują.

W sprawie powyższej Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Min. Skarbu w reskrypcie Nr. SS. 142/18/2 z 26. IX. r. b. wyjaśniło co następuje:

Zarządy gminne obowiązane są do uskuteczniania doręczeń nakazów płatniczych na państwowy podatek dochodowy, a to w myśl postanowień art. 121 ustawy z 16. VII. 1920 o państw. podatku dochodowym (Dz. U. z r. 1925 poz. 411, tekst jednolity) oraz § 140 rozp. wykonawczego do tej ustawy z 15. V. 1921 (Dz. U. poz. 298).

O ile chodzi o doręczanie nakazów płatniczych na państwowy podatek przemysłowy, to obowiązek ten na zarządach gminnych nie ciąży.

Przedruk z Gazety Adm. Policji Państw. nr. 20, dnia 15. 10. 32

Obwieszczenie.

Mocą uchwały Zarządu Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego w Katowicach z dnia 15. listopada 1932 r., zatwierdzonej przez Radę Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Katowickiego dnia 25. listopada 1932 r. zgodnie z przepisami §-u 9 punkt k/ statutu z dnia 25. stycznia 1929 r., ustanawia się z ważnością od dnia 1. listopada 1932 r. następujące stopy oprocentowania wkładów oszczędnościowych, składanych w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Katowickiego i jej Oddziałach:

	Wypowiedzenie	Oprocentowanie
A) Wkłady złotowe	w rachunku bieżącym	4 proc.
	a vista	5 1/2 proc.
	miesięczne	6 proc.
	kwartalne	6 1/2 proc.
	półroczne	7 proc.
	roczne	7 proc. + 1/2 proc. premji
B) Wkłady w złotych w złocie		
	miesięczne	4 proc.
	kwartalne	5 proc.
C) Wkłady dolarowe		
	kwartalne	3 proc.

Wszelkie lokaty złożone na rachunkach bieżących i oszczędnościowych w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Katowickiego oraz jej Oddziałach (Wpłatniach) za innem oprocentowaniem niż powyżej wypowiada się z dniem 1. listopada 1932 r. do zwrotu najpóźniej w dniu 31. grudnia 1932 r. z tem, że po upływie tego terminu czyli od dnia 1. stycznia 1933 r. wkłady niepodjęte oprocentowane zostaną bez względu na warunki wypowiedzenia i oprocentowania przed tem istniejące według stawek wyżej podanych.

Powyższe podaje się do wiadomości w myśl przepisów §-u 23 i 45 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Katowickiego z dnia 25. stycznia 1929 r.

Katowice, dnia 26. listopada 1932 r.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu Katowickiego
Dr. Seidler
Przewodniczący Zarządu.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8